

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Praxis Cvræ Pastoralis Præcipve Circa Repentina &
Generaliora**

Possevino, Giovanni Battista Bernardino

Coloniæ Agrippinæ, 1645

Decimo Nono. Excommunicantur Iudices sæculares, qui se interponunt in
causis capitalibus seu criminalibus contra Ecclesiasticas personas.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42220

quod olim sit Benedicti, renouans tamen Concil. Lateranen. restat. cap. Aduersus. & cap. Non minus esse Concilij, & hos Bulla innouari. Decernunt autem dicta capita, ut est dictum supra.

200. Successor eius qui onus imposuit ad quod tenetur. Porro per cap. Aduersus. successor in regimine ei, qui onus imposuit, si hic non satisfaciat, ille tenetur satisfacere: quod si intra messem, si per eum non stetit, non satisficerit, incidit in excommunicationem, non tamen hanc Bullæ, sed Canonis nemini referuatam. Suar. ib. num. 100. Satisfaciat vero excommunicationibus bonis, seu curabit, ut qui bona accepit, restituat. Quod si per eum non stetit, non incidit. Suar. ibi. Tol. lib. 1. cap. 38. nu. 5. satisfactionem vult ita intelligendā, ut satisfactio fiat per eum in cuius commodum conuersa est collecta, vel contributio, deinde de delicto puniarur arbitrio iudicis: si tamen satisfactionem non potest obtinere, retinente universitate, sicut non tenebatur officium non acceptare, sic non tenetur ipsū dimittere; tutius esset si dimitteret, tamen si non dimiserit, nō est excommunicatus. Tol. ibi.

DECIMONONO.

Excommunicantur Iudices seculares, qui se interponunt in causis capitalibus seu criminalibus contra Ecclesiasticas personas.

201. *Contra immunitatem personalem Clericorum.* Iudex secularis quo ad hoc est, qui iudicat, ut laicus, etiam si sit persona Ecclesiastica; vide nu. 191. etiam si agat sub specie licentiae obtainenda à

Sau-

anctissimo etiam petitæ & solitæ dari in similibus; quia agit dum nondum potest.

202. *Persona Ecclesiastica qua.* Persona Ecclesiastica quoad hoc priuilegium est, si iuxta Trid. sess. 23. c. 6. de ref. habitum deferat clericalem, & tonsuram, & alicui Ecclesiæ de mandato Episcopi adsciri ipsa fit.

203. *Quomodo cuncte concurrentes.* Perstringitur hoc maledicto quicunque quomodo cuncte concurrerit ad præfata, ut Notarius, Scriba, Executor, Subexecutor. *Bulla.* etiamsi poena sanguinis non condemnetur, vel non exequatur. *Omnes.*

Imò minister iustitiæ capiens, vel etiam leviter percutiens Clericum pro causa criminali, est pro absolutione ad Sanctissimum mittendus.

204. *Excusati ab hac censura.* Excipitur ab hac censura, qui hic verita agit, ex licentia specifica à Summo Pontifice sibi data, id est, ad cognoscendum pro tali delicto. *Suar. num. 203.*

Item si Clericus priuilegium fori perdidit, An excusetur, qui putat hic verita sibi licere, praetenso priuilegio.

205. *An percutiens Clericum non ferentem habitum excommunicetur.* Quæres fortè, an percutiens Clericum non ferentem habitum, & tonsuram iuxta Trid. vbi supra excommunicetur? *Say. de cens. 3. cap. 23. num. 10. Suar. vbi sup. d. 23. sett. 1. nu. 6.* voluntà censura excusari. Comit. vero resp. mor. lib. 6 quæst. 10. ait, ex decreto Cong. non excusari, quia Ecclesiastici habent duplex priuilegium, vnum fori, de quo in hac Bulla, alterum Canonis, de quo cap. si quis suadente,

dente. & priuilegium Canonis non perditur, si
non deferatur habitus, & tonsura.

V I G E S I M O.

*Excommunicantur occupantes bona, aut terras
Ecclesie Romanae & illius iurisdictionem
nem usurpantes.*

206. *Occupantes loca Ecclesia Romana.* Sufficit pro maledicto contrahendo inuasio quo-
rumlibet locorum dictæ Ecclesiæ mediæ, vel
immediatè ei subiectorum, etiam ratione ini-
micitiæ, ut dum ciuitas in partes est distracta.
Say. cap. 24.

207. *Inuasio sufficit.* Sufficit etiam vexatio
eorundem locorum. *Omnes.*

208. *Num pro defensione inuasio licita.* Num
regulus bellum gerens cum alio regulo Pontifi-
ei subdito, possit illius ditionem inuadere? Non
vi huius Canonis.

209. *Episcopus non absoluit.* Episcopus in his
casibus non absoluit, etiamsi occultis, non fa-
uente Trid. *seff. 24. cap. 6. de refor.* liceat, &c.

210. *Absolutio in morte.* Absolutio in morte
datur, ut dicitur *cap. 5. à num. 24.* Si absoluendus
deliquit contra libertatem Ecclesiasticam,
non prius absoluendus, quam decreta pragmá-
ticas, & similia contra præfata libratatem san-
citas, eraserit è libris & sustulerit è locis
vbi posuerit. *Bulla.*

—
—
—
—

H V I C